

Platform Gehandicapten Zuidoost
p/a Touthenburgstraat 115
1107 PX Amsterdam Zuidoost
06-486 15 393

platformgehandicapten.jimdo.com
carryonthemove@gmail.com
KvK 59213957

Wmo-verordening 2015 gemeente Amsterdam
inspraak PGZO

29 augustus 2014

<http://www.amsterdam.nl/zorg-welzijn/wmo/inspraak-wmo/inspraak-wmo/>

Algemene opmerkingen

In 2015, dus tijdens de looptijd van WMO 2015, zal het VN-Verdrag (de populaire benaming is Agenda 22) inzake de rechten van personen met een handicap door Nederland worden geratificeerd, en daarmee een vast basisonderdeel worden van onze wet- en regelgeving.

We missen in deze verordening verwijzing naar, en toetsing aan dit VN-verdrag, omdat we het vanzelfsprekend vinden dat deze verordening niet in strijd mag zijn met agenda 22, en ook de geest van agenda 22 dient uit te stralen.

De Wmo verordening gaat ook over gehandicapten en het VN-verdrag stelt dat gehandicapten op voet van gelijkheid met anderen in alle aspecten van het leven handelingsbekwaam zijn, en dat gehandicapten op voet van gelijkheid moeten kunnen participeren in alle aspecten van het (openbare) leven.

Het Platform Gehandicapten Zuidoost is van mening dat dit automatisch betekent dat eigen regie van de burger in alle gevallen het uitgangspunt moet zijn. Met name waar het gaat om mensen met een beperking, of mensen die in het algemeen zorg of ondersteuning behoeven raakt dit principe makkelijk (onbedoeld) op de achtergrond. Vandaar dat we er op aandringen juist in deze verordening de noodzaak van het behoud van eigen regie, in het bijzonder van mensen met een ondersteuningsbehoefte, te benoemen, en duidelijke regels in te bouwen om het behoud van eigen regie van de burger ook daadwerkelijk te waarborgen.

Allereerst is dan van belang dat de gevolgde procedures helder en transparant zijn, en de mensen met een beperking, of mensen die in het algemeen zorg of ondersteuning behoeven. nooit het gevoel mogen krijgen dat er over hen beslist wordt, zonder dat zijn of haar visie en instemming wordt gevraagd.

Artikel 1: begripsbepalingen

In artikel 1, maar ook in diverse andere artikelen in de verordening, worden normatieve criteria gebruikt die onzes inziens door gebrek aan kwantitatieve invulling, makkelijk aanleiding kunnen geven voor misinterpretatie en misverstanden.

Een paar voorbeelden:

in de inleiding: *naar vermogen*

artikel 1.1.a: *niet aanzienlijk duurder*

artikel 1.1.g: *naar algemeen aanvaarde opvattingen*

artikel 1.1.p: *een vergelijkbaar adequaat resultaat*

artikel 2.2.c: *gebruikelijke hulp*

artikel 4.1.3.c: *normale maatschappelijke kosten*

artikel 4.8.b: *gebruikelijke hulp en mantelzorg*

artikel 7.2.c: *redelijke toeslag*

artikel 7.2.d: *reële mate*

Artikel 1.1.a, en Toelichting 1.1.a

Een rollator wordt alleen gebruikt door mensen die onvoldoende vast ter been zijn, of door mensen met een zeer beperkt uithoudingsvermogen. Een rollator is dus een hulpmiddel voor mensen met een beperking, en geen algemeen gebruikelijke voorziening.

Hoofdstuk 2: Melding en Toegang

In de verordening zou duidelijk vastgelegd moeten worden wat de taken en bevoegdheden zijn van de medewerkers waarmee de cliënt te maken krijgt. Ook minimumeisen wat betreft opleidingsniveau en deskundigheid van de medewerkers moeten vastliggen en bekend zijn.

Artikel 2.1.8

De formulering van 2.1.8 is niet compleet. Zoals het er staat is er slechts keus uit één optie. De strekking van de tekst zou moeten zijn: Bij het onderzoek wordt de cliënt geïnformeerd over de mogelijkheden van een persoonsgebonden budget, en wordt hem de keuze geboden tussen zorg of een voorziening in natura, of een pgb.

Artikel 2.1.9

De herbeoordeling waarvan sprake is in 2.1.9 mag geen enkele schijn hebben van een herhaling van zetten. In de verordening of de achterliggende regelgeving zou ten minste vast gelegd moeten zijn hoe dit wordt gewaarborgd. Het beste zou zijn om vast te leggen dat de second opinion in handen gelegd wordt van een onafhankelijke deskundige.

Artikel 2.3: Verslag onderzoek

De rechtszekerheid van de cliënt moet al vanaf de aanvang van het onderzoek duidelijk geborgd zijn. De grootste zekerheid wordt geboden door het verslag de status te geven van een voor beroep vatbare beslissing.

De resultaten van het onderzoek bieden een uitgelezen kans om te analyseren of de ondersteuningsbehoefte van de cliënt en het aanbod van de gemeente naadloos op elkaar aansluiten. Zo wordt ook voorkomen dat eventuele onduidelijkheid over de ondersteuningsbehoefte kan leiden tot een voor de cliënt niet passende beslissing, en wie weet zelfs tot onnodige kosten voor niet passende middelen.

Ook indien het verslag niet de status van een voor beroep vatbare beslissing zou krijgen zou ten minste toch aan artikel 2.3 toegevoegd moeten worden dat het verslag geen officiële status heeft, en geen enkele rol mag spelen in welk vervoltraject ook, zo lang het niet voor akkoord is ondertekend door de cliënt en de medewerker.

Overigens ontbreken in de verordening alle voorschriften, richtlijnen en verdere regelingen met betrekking tot privacy, archiveren, bewaren etc van het verslag en de eventuele verslagen en rapporten van aanvullende onderzoeken.

Artikel 2.1.4: Cliëntondersteuning

Bij cliëntondersteuning moet de cliënt altijd de zekerheid hebben dat zijn of haar belangen voorop staan. De cliëntondersteuner dient daarom professioneel en onafhankelijk te zijn. De keus van de gemeente Amsterdam voor één cliëntondersteuningsorganisatie kan de schijn wekken dat deze onafhankelijkheid niet altijd gewaarborgd is. Let wel, deze opmerking is absoluut niet bedoeld als kritiek op de organisatie die momenteel de cliëntondersteuning uitvoert.

Hoofdstuk 3: Algemene voorzieningen

Artikel 3.8

Mantelzorg is, meer dan welke andere vorm van zorg ook, een uiterst individuele vorm van maatwerk. De onderlinge relaties tussen mantelzorgers en degenen die zij verzorgen zijn net zo gevarieerd als de vele verschillende vormen van hulp die de mantelzorgers bieden. De gemeentelijke regeling voor de blijf van waardering voor mantelzorgers dient rekening te houden met die diversiteit, en zal ruimte moeten bieden aan vele verschillende vormen van

complimenten, zodat alle mantelzorgers zich op hun eigen manier gewaardeerd voelen. Bovendien zal de regeling ok aandacht moeten bieden voor die burgers die wel mantelzorg bieden, maar dat zelf niet als zodanig (h)erkennen.

Hoofdstuk 4: Maatwerkvoorzieningen

Artikel 4.5.2

In de verordening, artikel 4.5.2, wordt gesproken over de opvang van slachtoffers van huiselijk geweld. In de Toelichting op de verordening, artikel 3.7 is alleen sprake van vrouwenopvang. We verzoeken dit te wijzigen naar een seksneutrale omschrijving, aangezien iedereen slachtoffer kan worden van huiselijk geweld.

Artikel 4.9.1: Vervoersvoorzieningen

Op grond van het in agenda 22 genoemde gelijkheidsprincipe zou aanvullend van deur tot deur vervoer gelijkwaardig beschikbaar en bruikbaar moeten zijn als regulier openbaar vervoer. Onder dezelfde voorwaarden, met dezelfde kwaliteitseisen, en tegen dezelfde kosten en abonnements- en kortingsregelingen.

Hoofdstuk 5: Bijdragen

Het vragen van een eigen bijdrage voor noodzakelijke hulp en noodzakelijke hulpmiddelen gaat in tegen het gelijkheidsprincipe.

Wie hierop aangewezen is heeft over het algemeen geen keus: de ondersteuning of het hulpmiddel is een noodzakelijke basisvoorwaarde voor het behoud van zelfredzaamheid en om te kunnen participeren.

Een eigen bijdrage hiervoor is een financiële last voor de cliënt, die mensen zonder beperking, die zonder die ondersteuning of hulpmiddel kunnen, niet hoeven te dragen.

Aanvullend vervoer van deur tot deur zou, volgens het gelijkheidsprincipe, aangeboden moeten worden tegen dezelfde kosten, en met dezelfde kortings- en abonnementsregelingen als standaard openbaar vervoer.

Hoofdstuk 7: Kwaliteit en klachten

Teneinde te waarborgen dat het totale WMO-product over het hele traject de zelfde kwaliteit biedt zouden ook de gemeentelijke afdelingen en organisaties waar de WMO-cliënt mee te maken krijgt moeten voldoen aan dezelfde kwaliteits- en deskundigheidseisen die gesteld worden aan de WMO-aanbieders.

Iedereen die te maken heeft met de in deze verordening geregelde procedures en besluiten moet natuurlijk te allen tijde met klachten en bezwaren terecht kunnen bij een onpartijdige en onafhankelijke persoon of instantie. Uit de verordening blijkt nergens waar en hoe dit is geregeld.

De kosten van klachten- en beroepsprocedures mogen niet op de cliënt verhaald kunnen worden.

Voor schade die door de cliënt geleden wordt als gevolg van foute beslissingen, onjuist gevolgde procedures en andere, al dan niet verwijtbare omissies van professionals en anderen waar cliënten in de uitvoering van deze verordening mee te maken krijgen, moet de cliënt gecompenseerd worden.

En ook de door de gemeente aangewezen cliëntondersteuning dient te vallen onder dezelfde onafhankelijke en onpartijdige klachten- en beroepsregeling.

Verwijzing hiernaar in de verordening biedt de (toekomstige) cliënt, maar ook de betrokken medewerkers en aanbieders meer vertrouwen op het behoud van hun eigen regie en rechtsgelijkheid.

Artikel 8.1, en toelichting 8.1

De Wmo-adviesraden vormen weliswaar een belangrijk platform, maar zijn slechts één van de platforms via welke inspraak, overleg en advies plaats kan vinden. We adviseren, volgens de regels van agenda 22, ook de lokale bij de Wmo-onderwerpen betrokken georganiseerde bewoners- en belangenbehartigingsorganisaties op gelijke voet met de Wmo-adviesraden actief te benaderen voor inspraak, overleg en advies.

We zijn altijd bereid tot mondelingen toelichting van onze standpunten.

Vriendelijke groet,

Namens Platform Gehandicapten Zuidoost

Caroll Sastro